

[Niels Helveg Petersen]

vigtigt tema forud for næste overenskomstsituation.

Jeg skal i betragtning af den store debat, vi havde i går om uddannelsesstilbud, springe over det spørgsmål og kun sige, at vi beklager i det radikale venstre, at socialdemokratiet, SF og VS har forlangt tredje behandling udsendt. Vi finder det sagligt unødvendigt, fordi denne sag er overordentlig vel belyst, og vi finder det meget uheldigt, hvis det skal blive vane, at man bruger procedureregler. For det tredje finder vi det uforståeligt, at man så i andre spørgsmål ikke anvender samme fremgangsmåde. Vi glædede os i overenskomstsituationen over, at det kunne lade sig gøre at komme igennem med en meget hurtig løsning: forslag fremsat onsdag, første behandling torsdag, tredje behandling lørdag. Vi glædede os da over, at socialdemokraterne ved den lejlighed ikke forlangte en udskydelse af tredje behandling, men hvorfor så nu her?

Op i forbindelse med uddannelsesstilbudde kan jeg ikke tilbageholde et meget væsentligt spørgsmål til socialdemokratiet: er det sådan, at socialdemokratiet i dag vil forpligte sig til at afskaffe den ordning, der gennemføres, hvis socialdemokratiet får flertal til det? Sagen er den, at tidligst i foråret 1988 kan langtidsledige risikere efter uddannelsesstilbud at komme på en lavere sats. Det er efter et folketingsvalg, og derfor har det selvfølgelig ganske stor betydning at få afklaret spørgsmålet.

Det, der er vores problem i disse år, er, at enhver regering, der vil forbedre dansk økonomi, må tage sit udgangspunkt i realiteterne, må sikre lave lønstigninger og må gennemføre en stram udgiftspolitik. Det er ikke et valg, et folketingsflertal har i det gældstyngede Danmark. Det er simpelt hen tvangstræk. Jeg synes, det mest beklagelige i den politiske diskussion er, at socialdemokraterne gør, hvad de kan for i forhold til offentligheden at se bort fra disse realiteter, føre en tone og en linje i den politiske debat, der foregøgl, at det er muligt for nogen regering at se bort fra den stramme indkomstpøolitik og den stramme udgiftspolitik. Det synes jeg er med til at skabe en unødvendigt dårlig diskussion om de reelle problemer i vort samfund.

Der er ikke tid for mig til at få alle øvrige enkeltheder med. Jeg har en række betragt-

ninger, jeg er nødt til at gemme til anden omgang.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Niels Helveg Petersen gjorde den opfattelse gældende, at det er nødvendigt at få en varig ændring af fordelingen mellem løn og profit i vort samfund for at sikre investeringerne. Nu vel. Jeg er enig i, at investeringerne er for små i øjeblikket, men faktisk er det sådan, at den forskydning, der er sket fra løn til profit, ikke i noget særligt omfang har formået at øge investeringerne. Jeg redegjorde for, at der er blevet forskudt 4-5 kroner fra løn over til profit for hver krone, der er kommet i øgede investeringer. Jeg tror, vi er enige om, at selv det investeringsniveau, der er opnået nu, er for lavt, og at regeringens skøn næppe holder.

En af de økonomiske vismænd, Niels Thygesen, siger i en udtalelse til Aalborg Stiftstidende, at man ikke kan forvente de stigende investeringer, regeringen forventer, og en tidligere overvismand, Hans Zeuthen, siger i samme artikel, at regeringsøkonomernes tal er »uforståelige og udokumenterede«. Der er altså betydelig skepsis blandt vismændene over for regeringens prognoser. Vi kan ikke regne med, at investeringerne vil stige i det omfang, man lægger op til.

Hvis investeringerne skulle op på 1970-niveauet efter hr. Niels Helveg Petersens metode, så skulle lønningerne åbenbart pludselig falde med 10-20 pct. Det må jo være logikken. Hvis hr. Niels Helveg Petersen er rede til at betale den kolossalt høje pris, man gør i øjeblikket, 4-5 lønkroner pr. investeret krone, skal vi fantastisk langt ned i løn, før investeringerne kommer op på det niveau, de skal være på.

Lad mig sige én ting mere. Hr. Niels Helveg Petersen beskæftigede sig med, hvordan reallønnen kommer til at udvikle sig, og siger, at nu har vi for første gang den situation, at prisstigningerne og lønstigningerne er parallelle. Det må undre. Vi har fået et pristal for april måned – altså efter regeringsindgrebet – som fortæller os, at hvis prisstigningerne i dette år kommer til at forløbe, som de gjorde i april, så bliver den årlige prisstigning 5,2 pct., og lønningerne stiger som bekendt 2 pct., altså et klart reallønsfald.